

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

1.2

TRY

HØJSKOLE

julehilsen

1968

Med tak for alt godt i året, der svandt - for glade hilsener og besøg, sender vi hermed de bedste hilsener til gamle elever og venner af Try Højskole med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår.

Hilda og Sejlund, Birthe Seindal, Anna og J. Sigurd Pedersen, H. Christiansen, Bent B. Nyborg, Halvor Heuch, Karen Rand Jørgensen, Inge og Sune Christensen, Hans Peder Jensen, Margrethe Hansen, Kirsten og Axel Pedersen.

Et ord - hvad er vel i grunden et ord? En lyd fra et menneskes læbe. Og dog kan det sætte de dybeste spor - kan skabe liv - eller dræbe.

Disse linier faldt jeg over i en gammel højskolesangbog fra min seminariletid. En kammerat havde skrevet nogle ord til mig, - og sluttede med disse linier. Hvor er de sande. Livet har formet sig således, at man skal i sit erhverv - leve af ordet. Det er svært. - En har engang sagt til mig: En ven: det er et menneske, som man har aller mest lyst til at være sammen med i de største glædesøjeblikke, - og i de mørkeste sorgens stunder. Som sygeplejerske er det undt een, uden at et menneske ønsker det, at være hos - i de to situationer. Vi ved ofte, at et ord - i kærlighed, eller nyfgenhed, sladderagtighed og ubetænksomhed kan afstedkomme ting, som vi ikke i vor vildeste fantasi havde tænkt os. Hvor ubetænksomme er vi da ikke, naar vi med hentydninger eller med undertone faar et andet menneske til at ane, at der er noget, der er, som det ikke skal være. Vi trænger til i en materialistisk verden at vide, at vi som mennesker ikke kan leve foruden: Ordet.

Der er et ord fra Biblen, som man - jo ældre man bliver - ofte tyer til for at ramme rigtigt, naar ordene skal lyde. Jeg har egentlig aldrig rigtig fattet disse ord. I dag forstår jeg dem næsten helt klart:

Din tale skal være ja, ja - eller nej, nej.

Hvad der er derudover er af det onde.

Axel Pedersen.

DESTRUKTION-KONSTRUKTION.

En bygning i et slumkvarter rives ned, en brosten knuser en rude i en ambassade, en atombombe lægger en by øde. - Det er destruktion, det er nedbrydning.

Et menneske nedbryder sin person med narkotika, en reformator udrydder golde, stivnede eller uretfærdige love og traditioner, en revolution i kultur og kunst giver et nådeløst nådestød til "det bestående", med hvad dertil hører af normer, idealer og værdier - nationale, moralske, politiske, religiøse. - Det er destruktion.

Men der er uægtelig en forskel på atombombens meningsløse, brostenens misforståede og bulldozerens meningsfyldte destruktion, og det samme gælder ovennævnte former for "åndelig" nedbrydning.

Nedrivningen af slumhuset har et sigte mod at opbygge noget bedre, hvor det forældede før bredte sig. Her har det destruktive et direkte konstruktivt formål.

I naturens store husholdning må nedbrydende og opbyggende processer

supplere hinanden i stoffernes stadige kredsløb. - Det er en naturnødvendighed.

I menneskeverdenen gælder delvis det samme. - Noget må falde, for at nyt kan bygges op.

Men det er vi menneskers store ansvar, at vi ikke bare siger nej, river ned og destruerer, men at vi samtidig søger noget, vi helt kan sige ja til, og at vi i tanke, ord og handling også har et konstruktivt sigte.

Vi skal bygge op og også føre opbyggelig tale. - At dette ord så har fået en ilde klang af billig "opbyggelighed", har vi selv medskyld i.

Men måtte de negativt nedbrydende kræfter, der ofte i ret høj grad præger vor tid, være en udfordring og inspiration til en positiv opbygning, så har ungdomsoprør, modernisme og "venstresving" ikke eksisteret forgæves. - Måtte ordet opbyggelig blive fornyet til noget levende og positivt.

P. Sejlund Sørensen.

DE SIDSTE ROSER - MÅ IKKE DØ.

Haven udenfor mit lille bindingsværkshus blev lagt om i sommer, og den var smuk. Solen varmede dejligt, og blomsterne spredte deres fine duft.

Så længe siden nu. Blomsterne er visne, fattige og nøgne stilke rækker som stive, livløse fingre op mod den kolde grå himmel. Efterårets gule blade ligger på den våde jord, og man mærker en underlig tung lugt af opløsning, for nu synker alt i dødens favn . . . Sådan er naturens ubrydelige lov.

Men enkelte rosen grene bærer endnu små blege knopper i svøb, svage og frysende i blæst og regn, og nattefrosten isner dem. Stakkels rosenknopper. De var skabt til at åbne sig for solens varme og lys, til at dufte og bringe glæde til mennesker, men nu er det for sent, de får aldrig lov at udfolde sig. Det hjælper kun lidt at tage dem ind i den varme stue, de får ingen sol, de dør snart, havens sidste roser.

De frysende rosenknopper minder mig om menneskeskæbner. Vi møder i vort arbejde kvinder og mænd, hvis liv ligner de blege rosenknopper, der aldrig får lov at udfolde sig i livets korte sommer. De var skabt til lys, glæde og sejr, men fik mest sorg, smerte og nederlag. Ligesom rosenknopperne "fryser" de, fordi de savner forståelse og venlighed. De trænger til en smule opmuntring, et smil, et kærligt ord, men får det sjældent (eller aldrig?) og føler sig ensomme blandt mange.

Måske "glemmer" vi dem, der trænger mest til vor forståelse og kærlighed, de der står os nærmest. Her er din og min "hverdagsopgave".

De svage og ensomme skal vi hjælpe og opmuntre, så de får nyt mod. Så vil vi med undren se, hvordan en "frysende lukket knop" åbner sig og bliver til en dejlig duftende rose: Det er kærlighedens vidunderlige mirakel i menneskehjertet. De sidste roser - nej, de må ikke dø.

Birthe Seindal.

Kære gamle elever - og venner.

Hvor er det kort tid siden sidst.

Mens jeg forbereder udsendelsen af årets julehilsen, kommer jeg til at tænke på alle de venlige hilsener, alle de glade smil vi har fået i årets løb, og selv om vort lille årsbrev er beskedent, føler vi dog, at vi stadig kan opretholde en smule kontakt til gamle elever. I det ydre er der jo sket utrolig meget på jeres gamle skole, om dette står der andetsteds.

I det indre prøver vi på at holde vore gamle spor. Det er ikke blevet lettere at "tjene 2 herrer", som vi dog altid har anset for muligt i vor skoleform, da begge dele-fag og højskole vil tjene mennesket.

Og verden omkring os er jo ikke blevet mindre urolig i året, der gik. Mærkes det også hos os? Jeg synes, en tendens i tiden taler sit stærke sprog. På så uendeligt mange områder synes unge i dag at søge en uddannelse inden for forsorgs- eller omsorgsområdet, hos gamle, børn, handicappede af enhver art. Jeg tror, tidens uro og usikkerhed fostrer denne tendens.

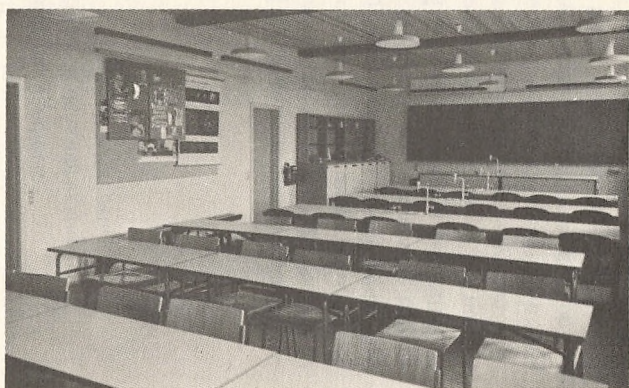
Den udtrykker en stræben efter at finde et arbejdsfelt, hvor der er så udtalt et behov for menneskelig hjælp og indsats, at ens tilværelse må fyldes af dette. Vil fremtiden ikke love os sikre, gode kår - og hvem tør vel vente dette - så melder vi os til tjeneste her - og nu - i et arbejde, hvor vi ved, at tilværelsen får frugtbart indhold.

Dette er ikke nogen ny tanke. - Den har sikkert altid eksisteret, men i en tid, hvor fremtidsløfter og -muligheder synes spinkle, får denne trang en stærkere fylde.

Det er svært at honorere kravene til uddannelsen i dag, siger mange. Ja, der kræves meget, men der gives også meget. Jeg tror, I vil finde, at i arbejdet med patienter får man løn for sin indsats og indrømmer, at dette er anstrengelserne værd.

Min bedste tak til gamle elever for trofasthed gennem de mange år. Måtte vor julehilsen finde hver enkelt sund og glad og i frodig kappestrid for at bringe sundhed og glæde til de uendeligt mange, som trænger til Jer.

Jeres hengivne Margrethe Hansen.

ELEVFORENINGEN OG DEN SELVEJENDE
INSTITUTION TRY HØJSKOLE.

Vi har med stor taknemmelighed erfaret, at girokortet, som ledsager vort lille årsbrev, igen engang er kommet tilbage med gode renter, så vi stadig har mulighed for at fremstille og udsende denne lille julehilsen. Der er jo udgifter til trykning, konvolutter, girokort og frimærker. Vi gjorde gerne årsbrevet større og bedre, men så må vi igen bede om jeres bistand. Send os de 3 kr. - eller gerne lidt mere. Foruden at sikre os denne mulighed giver I os en meget stor opmuntring. Skal vi stile efter at nå så vidt, at årsbrevet kan "bære sig selv" (gironummer: 34890)

Det er med meget stor glæde, vi erfarer, at gamle elever fra tiden, før Try H. blev sygeplejehøjskole, stadig med gode bidrag hjælper til, at vi kan udsende vor julehilsen. Hjertelig tak for trofasthed mod jeres gamle skole.

Den selvejende institution Try Højskole holdt sin ordinære generalforsamling den 26. september. Alle bestyrelsesmedlemmer - med grø. Simon Johansen, Hedegård, Try, som formand fortsætter. Vi føler, at denne bestyrelse nu arbejder støt og roligt, og vi er den stor tak skyldig for den altid positive stillingtagen til de mange krævende afgørelser, som året med de store byggeforetagender har medført.

Med venlig hilsen fra skolens bestyrelse og dens lærerstab.

Margrethe Hansen.

TRY HØJSKOLE - SIDEN SIDST.

Der er i det forløbne år sket meget på Try Højskole. Det er beundringsværdigt at alle "omvæltninger" er blevet taget både med godt humør og forståelse. Den største begivenhed er den, at der er blevet opført en dejlig ny kollegie- og undervisningsfløj, som vi viser et par billeder fra. De to nye undervisningslokaler tjener først og fremmest den faglige undervisning i en erkendelse af, at vi må leve op til de krav, der stilles til en forskole for vordende sygeplejersker. Elevværelserne er flint møbleret, og der er et dejligt vaskerum med vaskemaskine og strygerum - tekøkken, ja, det er gennemført på "Gule fløj", som vi kalder den nye bygning. Den gamle hovedbygning er blevet malet hvid "Hvide fløj" og demonstrationsfløjen hedder nu "Røde fløj". Verandastuen, foredragssal og læsestue er blevet nymonteret. Men det ville være uoverkommeligt at

fortælle om alt det nye. - Kom og besøg os - og se det selv. I skal altid være meget velkomne. Her i efteråret har vi fået igangsætningstilladelse til færdiggørelsen af hele udvidelsen af Try Højskole der skal omfatte først og fremmest nyt køkken, spisesal, foredragssal og administrationsfløj samt nye enkeltværelser. Skråvejen nedlægges til foråret, hvor vi håber på, at vi kommer i gang med det nye byggeri. Friskolen forventer vi bliver skilt fra højskolen, således at de to institutioner Try Friskole og Try Højskole hver råder over deres egne bygninger. Vi håber at det bliver til glæde, men den nære forbindelse mellem friskolen og højskolen bevares.

Men skal jeg ikke starte fra begyndelsen af året, hvor højskolens bestyrelse ved et møde med Sejlund og Axel Pedersen den 6. jan. officielt overdrog forstanderstillingen til Axel Pedersen. - Det var bevægende at få overdraget ansvaret og ledelsen af Sejlund. Jeg er ham stor tak skyldig fordi Sejlund på den smukkeste måde har lettet overgangen ved at glide loyalt ind i kollegakredsen og har støttet og vejledet, når jeg har bedt ham om råd. Hilda og Sejlund er jo flyttet ind i en dejlig stor villa øst for "Højbjerg", og det er mit indtryk, at de er glade selv om der naturligt nok må være stunder, hvor det kan være svært at se på alle de forandringer, der sker her og der. Den 1. feb. modtog vi 66 elever, og det var et dejligt hold, som vi især husker for deres meget smukke sang - koret - hvori alle elever var med, sang ved flere lejligheder og høstede stor anerkendelse, dygtigt ledet som det var af Margrethe Hansen. Som noget nyt, har vi haft en foredragsrække: - først forstander Robert Pedersen, Herning Højskole, der talte om: "Fremtidssamfundet" - dernæst programsekretær Claus Jacobsen T.V. om: "Grækenland" og så højskolelærer Iburg Andersen om: "Klimaet på arbejdspladsen". Til alle foredragene var egnens befolkning indbudt og de sluttede pænt op om møderne. Det er noget vi er glade for - denne kontakt med folk udefra. Ellers er året gået som det plejer med de traditionelle ture til Skagen, Aalborg Teater, storskovstur m.v. - Den 5. april havde vi rejsegilde på "Den gule fløj", og jeg havde en del mavesmerter, som jeg antog for noget nervøst, men ak- og ve. Det var blindtarmen, der var betændt, og som endte med en perforering et par dage senere - og af sted på Dronninglund sygehus, hvor jeg fik et smukt, men temmelig stort ar efter en vellykket operation.

Det slog lidt i stykker for mig på sidste del af forårskursuset. Som rekreation tog jeg på kursus på "Nordens folkelige Akademi" i Gøteborg der just var blevet indviet. Inspiration herfra førte til vort første elev-

forum den 20. juni, og det har vi siden praktiseret og er glade for denne form for direkte elevkontakt, der fjerner mange små misforståelser og giver impulser fra elever til lærere. Den 29. juni var vi alle inviteret til Ingrid Jørgensens bryllup. Det var en dejlig oplevelse og et smukt træk af Ingrid Jørgensens mor at tage os med til festen. 26. - 27. juli havde sygeplejehøjskolerne årsmøde her paa Try Højskole, og skoleforstanderinderne mødte op i stort tal efter indbydelse, og frk. Maja Foget fra Sundhedsstyrelsen deltog også meget inspirerende.

Denne kontakt finder vi meget værdifuld, og vi fulgte ønsket om nærmere kontakt med sygeplejeskolerne op - med at invitere skoleforstanderinderne med lærerkræfter fra Hjørring og Aalborg amt og Aalborg Kommunehospital til en hyggelig sammenkomst hos Margrethe Hansen. Måtte vi i årene fremover stadig uddybe denne kontakt. Den er uvurderlig. Den 1. aug. modtog vi det hidtil største hold elever 78 - og vi antog en mandlig sygeplejerske Hans Peder Jensen som sygeplejelærer og højskolelærer Sune Christensen med fagene fysik og kemi som speciale. To unge lærerkræfter, som vi er meget glade for, og som er faldet godt til i lærerkredsen. Vi har også åbnet for adgang af mandlige elever. - Men ingen har endnu vovet at melde sig. Det ville ellers nok virke forfriskende, selv om dette hold er yderst initiativrigt og inspirerende i enhver henseende.

Ved efterårsmødet talte redaktør Merete Ejørn Hanssen om: "Den nye ægteskabslov" og om aftenen havde vi Kaj Munk aften ved alle skolens lærerkræfter. Vi lærere morede os fortrinligt under forberedelserne, hyggeligt og kammeratligt - lad os håbe at publikum kunne tage det - også. -

I efteråret havde vi igen fremmede foredragsholdere bl.a. talte landsretssagfører MF Per Federspiel den 14. nov. om: "Europa i støbeskeen". Stort og småt er hændt i årets løb. Også "fætterbal" har vi haft. Yderst vellykket. - Men lad mig slutte med at spørge alle gamle elever, om I har en bedre ide og et andet tidspunkt til efterårsmødet. Dette møde holder vi for Jer. Sandt at sige er der ikke mange, der følger indbydelsen. Muligvis kunne vi finde frem til en løsning, hvor vi virkelig kunne mødes med vore gamle elever. Det er det, vi ønsker med at arrangere efterårsmøde. - Foreløbig fortsætter efterårsmødet til onsdag den 17. sept. - Vel mødt.

Jeg skrev i sidste års julehilsen, at Try Højskole altid skulle stå åbent - i ordets videste betydning. Dette gentager jeg i år. - Lad os i fællesskab hjælpe hinanden til, at det må ske. De venligste hilsener til Jer alle.

Kirsten, Michael, Karen og Axel Pedersen.